

N. C., C. A. STEVENSON, T. F. HILBISH en M. C. SOSMAN (1955) *Amer. J. Roentgenol.* **74**, 874. — LEONE, N. C., C. A. STEVENSON, B. BESSE, L. E. HAWES en TH. R. DAWBER (1960) *A.M.A. Arch. industr. Hlth* **21**, 326. — NEER, R. M., I. ZIPKIN, P. P. CARBONE en L. E. ROSENBERG (1966) *J. clin. Endocr.* **26**, 1059. — RAISZ, L. G. en D. R. TAVES (1967) *Calc. Tiss. Res.* **1**, 219. — ROSE, G. A. (1965) *Proc. roy. Soc. Med.* **58**, 436. — SAUERBRUN, B. J. R., CH. M. RYAN en J. F. SHAW (1965) *Ann. intern. Med.* **63**, 1074. — SINGH, A., S. S. JOLLY, B. C. BANSAL en C. C. MATHUR (1963) *Medicine (Baltimore)* **42**, 229. — SPENCER, H., I. LEWIN, J. FOWLER en J. SAMACHSON (1969) *Amer. J. clin. Nutr.* **22**, 381. — WALDBOTT, G. L. (1963) *Acta med. scand.* suppl. 5.

Leiden, 23 maart 1970

C. B. M. DALDERUP

THERAPEUTISCHE PROBLEMEN BIJ THALLIUM-VERGIFTIGING

Uit het artikel van KAMERBEEK e.a. (1970) werd duidelijk dat bij ernstige vormen van thalliumvergiftiging eigenlijk alleen symptomatische therapie kan worden toegepast. De versterkte uitscheiding van thallium in de urine met diëthyl-dithiocarbanaat leidde tot een herverdeling van thallium in de weefsels (na aanvankelijk sterke stijging van het thalliumgehalte in het bloed). De vraag rijst of het niet mogelijk is, dit gemobiliseerde thallium te verwijderen door middel van wisseltransfusie, welke transfusie zonedig enige malen kan worden herhaald in aansluiting aan herhaalde infusen met dithiocarb.

Natuurlijk is een wisseltransfusie een bijzonder grote ingreep. De gevolgen van een ernstige thalliumvergiftiging wettigen wellicht toch dierproeven met deze proefopstelling.

Literatuur: KAMERBEEK, H. H., A. N. P. VAN HEIJST, A. G. RAUWS en M. TEN HAM (1970) Therapeutische problemen bij thalliumvergiftiging. *Ned. T. Geneesk.* **114**, 457.

Vlaardingen, april 1970

B. H. WORMGOOR

De vraag, die collega WORMGOOR opwerpt kan als volgt worden beantwoord: Doordat het thallium-ion intracellulair wordt opgenomen, is de bloedspiegel ervan zeer laag. Zelfs na verveelvoudiging ten gevolge van infusie van dithiocarb stijgt ze niet voldoende om wisseltransfusie lonend te maken. De hoogste geregistreerde bloedspiegel tijdens dithiocarb-therapie bij één van onze patiënten was 0,4 mg/l. De ruim 2 mg thallium, op dat moment in de bloedbaan aanwezig, kunnen door wisseltransfusie slechts ten dele verwijderd worden. Bij een ernstige thalliumvergiftiging is de opgenomen dosis meestal meer dan 1000 mg. Het zal duidelijk zijn, dat wisseltransfusie onder dithiocarb-toediening niet voldoende effectief kan zijn. Om dezelfde reden is hemodialyse niet zinvol.

Intussen is een causale therapie wel mogelijk gebleken. Op grond van dierproeven elders verricht en op het R.I.V. herhaald en aangevuld, is de kleurstof Berlijns blauw, intraduodenaal toegediend, bij een aantal gevallen van thalliumvergiftiging toegepast. In experimenten met ratten bleek toediening van Berlijns blauw tot een significant snellere vermindering van de thalliumconcentratie in de hersenen te leiden, vergeleken met controledieren. Onze klinische ervaringen bij drie patiënten waren gunstig. Het Berlijns blauw wordt niet geresorbeerd. Bijwerkingen worden niet

waargenomen. Nadere evaluatie van deze therapie is echter noodzakelijk. Over de resultaten zal nader worden gepubliceerd.

Utrecht, 14 april 1970

H. H. KAMERBEEK
A. N. P. VAN HEIJST
A. G. RAUWS
M. TEN HAM

BERICHTEN BUITENLAND

Frankrijk

Dertien universiteiten in Parijs. — De regering in Frankrijk heeft beslist dat de te Parijs bestaande 143 academische onderwijsinrichtingen in 13 universiteiten zullen worden ingedeeld. De tien geneeskundige faculteiten worden in vijf van de derien ondergebracht. (*Dtsch. Ärztebl.*, 11 april bl. 1129.)

Griekenland

Kwartelvergiftiging op Lesbos. — In het *Journal of the American medical Association* (16 febr. bl. 1186) doet OUZOUNELLIS mededeling omtrent sterfgevallen onder de bewoners van Lesbos, die vlees van kwartels hadden genuttigd. Van 28 ziek geworden mensen bleven slechts 4 in leven. Na het nuttigen van het kwartelvlees ontwikkelt zich een myoglobinerisch syndroom, dat dikwijls letaal verloopt, in het bijzonder indien het iemand treft die oververmoeid is. De auteur veronderstelt dat de myoglobinerie door een bepaald bestanddeel van het kwartelvlees wordt teweeggebracht. Hij verwijst voorts naar een bericht in het Oude Testament (*Numeri*, hoofdstuk 11) omtrent een massale sterfte onder de hongerende, in de woestijn zwervende kinderen Israëls, die hadden geschransd van kwartels die de Heer door een wind naar hun leger had laten voeren. „Toen maakte zich het volk op, dien geheelen dag, en dien ganschen nacht, en den ganschen anderen dag, en verzamelden de kwakkelen.” Wegens de grote gulzigheid waarmee zij de kwartels verorberden, „sloeg de Heer het volk met een zeer groote plaag”, en er vielen vele doden. OUZOUNELLIS herkent in dit verhaal de combinatie van grote vermoeidheid en een vergiftig bestanddeel van het kwartelvlees, net zoals op Lesbos. Het zijn in beide gevallen vermoedelijk dezelfde soort kwartels geweest; ze verschijnen elke herfst boven Lesbos en trekken daarna verder over de Sinai-woestijn zuidwaarts.

Rhodesië

De geneeskundige faculteit. — De 169 studenten in de geneeskunde aan het University College of Rhodesia verkeren in een onzekere situatie. Het medisch college is sedert tien jaar geaffilieerd aan de universiteiten te Londen en te Birmingham. De Londense universiteit had met wederzijds goedvinden aangekondigd dat er na november 1972 geen Londense graden meer zullen worden toegekend aan Rhodesische studenten. Thans heeft de senaat van de universiteit van Birmingham na de invoering van de „colour bar” in Rhodesië besloten, de verbindingsen met de universiteit aldaar te verbreken. Ook zullen twee leden van de Birmingham-universiteit die deel uitmaken van de raad van het University College of Rhodesia worden teruggeroepen. Bij de 169 medische studenten zijn 30 Afrikanen en 30 Aziaten. In Rhodesië zal men wel verplicht zijn, over te schakelen op de